

dette Forslag, at det vil have til Følge, at en ny Lov vil være nødvendig, naar denne Bestemmelse paa Grund af forandrede Forhold skulde bortfalde, men denne Indvending har ikke det Allermindste paa sig efter min Mening; thi, naar det ikke er nødvendigt at tage Hensyn til gul Fieber, behøver man et heller at omtale de Steder, der ere mistænkte derfor eller smittede deraf, i de nævnte Bekjendtgørelser, ligesom jo Bekjendtgørelsesformen er afhængig af Finantsministerens Foranstaltning. Dersom Forslaget til § 4 vedtages, vil en Modification være nødvendig med Hensyn til Betegnelsen af Paragrapherne i Lovforslagets § 4; men i saa Tilfælde vil det Fornødne kunne ordnes ved Sagens 3die Behandling.

Finantsministeren: Den ærede Landstingsmand befinder sig i en Vildfarelse, naar han antager, at jeg ikke skulde have noget Bæsentligt at erindre imod, at § 1 skulde falde bort. Det er vel sandt, at mine Indvendinger mod de forskjellige Forslag, som af den ærede Landstingsmand ere fremsatte, i en endnu højere Grad ere rettede mod hele Lovens Forkastelse, og at jeg navnlig anseer det for vigtigt at bibeholde Lovens § 2; men de Grunde, som jeg derfor har anført, tillader jeg mig dog at troe ingenlunde bevise, at § 1 derfor kunde gaae ud. Jeg har nemlig tilladt mig at fremhæve for det Første, at det er i mine Tanker aldeles umuligt for det danske Rige, ifølge dets geographiske Beliggenhed, at overholde Quarantainen mod Cholera, og dernæst, at de Grunde, som den ærede Landstingsmand anførte for sin Mening om Lovforslagets Forkastelse i dets Heelhed, forekomme mig fra det statsretlige, det diplomatiske Standpunkt betragtet i ethvert Tilfælde ikke at angaa Cholera men alene gul Fieber, og at altsaa den ærede Landstingsmand, naar han vilde have været consequent, kun maatte have anført disse Argumenter for Forkastelsen af § 1. Men deri troer jeg ingenlunde, at der kan ligge nogen Indrømmelse fra min Side af, at § 1 gjerne kunde falde bort; jeg ønskede blot at føre den ærede Landstingsmands Argumenter hen paa det Sted, hvor de passede; men, naar man er paa det Rene med, at de diplomatiske Tvivl ikke angaa Cholera, men kun § 1, er det altsaa kun

denne Paragraph, vi forsaavidt have med at gjøre. Jeg har imidlertid under Sagens foreløbige Behandling tilladt mig at imødegaae den Indvending, der i saa Henseende er fremsat, idet jeg har fremhævet, hvorledes man vistnok kunde berolige sig ved Regeringens Tryghed, ved at man ved Lovforslagets § 3 har iagttaget Alt, hvad Hensyn til fremmede Magter kunde byde at iagttage. Jeg har fremdeles bestræbt mig for at gjøre det klart, hvorledes det vel var sandt, at denne Paragraph vilde medføre nogen Vanffelighed for Administrationen, — blandt hvis dygtigste Medlemmer netop den ærede Landstingsmand selv er, og paa hvis Redebonhed til at gjøre Alt, hvad der, hvis § 1 maatte blive antaget, vil blive paalagt Administrationen, man sikkert vil kunne stole; men jeg har derhos gjort opmærksom paa, at disse Vanffeligheder, som vistnok forekomme den ærede Landstingsmand temmelig store, vil han upaatvivleligt selv være blandt de første til at overvinde, og ialtsald ere disse Vanffeligheder dog ikke af anden Betskaffenhed end de, som allerede ere tilstede. Jeg tillod mig herpaa at anføre et Exempel, hentet fra et Tilfælde, som er let tænkeligt, at nemlig et Skib, som kommer fra et ikke mistænkt Sted, støder sammen med et Skib, som er kommen fra et af gul Fieber smittet eller mistænkt Sted, og at derefter det Skib, som er kommen fra en ikke mistænkt Havn, seiler til Helsingør; det vil da ikke blive lagt i Quarantaine der, uagtet det har havt en saadan Forbindelse med et fremmed Skib, som nu for Fremtiden, naar denne Lov udkommer, vil kunne finde Sted, uden at det underkastes Quarantaine i Helsingørs Havn, og, da Faren ved den gule Fieber ikke vil formindskes betydeligt ved et Par Dages Mellemrum, eftersom Sammenstødet har fundet Sted i en engelsk eller i Helsingørs Havn, saa troer jeg ikke, at Forskjellen vil blive synderlig stor. — Den ærede Landstingsmand har bemærket, at man sørgede for, i Helsingørs Quarantainecommission at forhøre sig, om de Skippere, der ankom der, ikke havde havt Sammenstød med Skibe, der vare smittede eller mistænkte; det forholder sig vel rigtigt; jeg tvivler ikke paa, at Quarantainecommissionen gjør Alt,